

1 χρόνος barikat.gr

barikat

Barikat σημαίνει οδόφραγμα... στήθηκε πριν ένα χρόνο με πρώτη ύλη την πεποίθηση πως η σύγκρουση διαμορφώνει το πεδίο και δημιουργεί τις δυνατότητες. Την αντίληψη πως οι κοινωνίες δεν εξελίσσονται νομοτελειακά, πως ο καπιταλισμός δεν σαπίζει, δεν γνωρίζει όρια, και τη βεβαιότητα πως η πάλη των τάξεων είναι η κινητήρια δύναμη της ιστορίας.

Ένας χρόνος συλλογικής δουλειάς το αποτέλεσμα της οποίας προσπαθήσαμε να συμπυκνώσουμε στην ανά χειράς επιλογή κειμένων του πρώτου χρόνου ζωής του barikat.gr.

Η αφετηρία μας βρίσκεται Μεταξύ Μαρξ και Μπένγιαμιν. Μια ριζικά διαφορετική ανάγνωση της ιστορίας που αρνείται να εκλάβει την πρόοδο ως κεκτημένο του σύγχρονου καπιταλισμού. Μια ανάγνωση όπου μας επιβάλλει να ρωτήσουμε πόσες Μανωλάδες χωράει η χώρα και όχι πόσους μετανάστες.

Στη μνημονιακή Ελλάδα αστοί, νοικοκυραίοι, εστιάτορες και καφετζήδες έγιναν σύμμαχοι στο Νέο Εμφυλιοπολεμικό Κράτος. Στην άλλη άκρη της Ευρώπης, ανιχνεύσαμε τα One Euro-Jobs και άλλες αόρατες πλευρές του γερμανικού θαύματος. Καλωσήρθατε στο 1960! μας φώναξε μια ανταπόκριση από το Βερολίνο και μας σύστησε τους σύγχρονους Γκασταρμπάιτερ της Γερμανίας[1].

Η Ατζέντα 2010 και ο εργασιακός μεσαίωνας στην ισχυρή Γερμανία μας οδηγεί αναπόφευκτα στο ερώτημα «και αν το μνημόνιο δεν είναι λάθος».

Η ανελέητη επίθεση του Κεφαλαίου στον κόσμο της εργασίας 90 χρόνια μετά μας επιστρέφει στο Λένιν και αναδεικνύει πως «η συμμετοχή σε ένα οργανωμένο υποκείμενο που θέλει να αλλάξει τον κόσμο, που παλεύει για την υπέρβαση του και τον μετασχηματισμό των κοινωνικών σχέσεων δεν είναι απλή υπόθεση» αλλά είναι ένα από τα βασικά μέσα που διαθέτει ο κανένας που τα παίρνει όλα...μαζί με την Αθήνα. Κατανοήσαμε γιατί κάθε στιγμή πρέπει να αναφερόμαστε στο ΕΑΜ. [2]

Στο barikat συναντήσαμε τη Ντιάνα, κυνηγό οδηγών, την έμφυλη διάσταση της εντατικοποίησης της εκμετάλλευσης της εργασίας, μιλήσαμε για τις Αμβλώσεις[3] και για την επίθεση στα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα των γυναικών στους καιρούς της κρίσης.

Γνωρίζοντας πως Οι μετανάστες δεν είναι εξωγήινοι μπήκαμε πίσω από το συρματοπλέγμα των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών. Μάθαμε για τη ζωή πίσω από τα κάγκελα.

47 χρόνια μετά την ίδρυση του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων στήσαμε ξανά οδόφραγμα απέναντι σε Ρατσισμό, Κράτος, Παρακράτος, είδαμε πως η μουσική είναι το μέσο, η απελευθέρωση ο σκοπός, ανακαλύψαμε τα ιδεολογικά θεμέλια του νεοφιλελευθερισμού, την αρχιτεκτονική της καταστολής και τον sludge ήχο, την μουσική κουλτούρα της φτώχειας[4]και την έκρηξη της χημικής γενιάς[5]

Ένας χρόνος barikat έκανε ακόμα πιο ξεκάθαρο πως τη νίκη δεν θα μας τη φέρει ο αντίπαλος, θα την κατακτήσουμε σκεπτόμενοι πάντα μέσα στη μοναδικότητα της

συγκυρίας, κατανοώντας πως το αποτέλεσμα της σύγκρουσης είναι πάντα μοναδικό, πάντα αστάθμητο. Βρισκόμαστε στην αρχή μιας διαδρομής χωρίς επιστροφή, χωρίς εχέγγυα.

Με πυξίδα την επιμονή, τον αγώνα και την συλλογικότητα, Όριο μας ο ουρανός.

ΥΓ: Όσοι/ες θέλετε να προμηθευτείτε την επετειακή έκδοση του barikat.gr μπορείτε να μας στείλετε mail στο info@barikat.gr

[1] <https://barikat.gr/content/kalosirhate-sto-1960-syghronoi-gkastarmpaiter-sti-germania-antapokrisi-apo-verolino>

[2] <https://barikat.gr/content/giati-prepei-kathe-stigmi-na-anaferomaste-sto-eam-meros> και <https://barikat.gr/content/giati-prepei-kathe-stigmi-na-anaferomaste-sto-eam-meros-b>

[3] <https://barikat.gr/content/gia-tis-amvloiseis-gynaikeio-soma-os-pedio-mahis>

[4] <https://barikat.gr/content/tehni-toy-perithorioy-afieroma-sti-moysiki-kai-tin-koyltoyra-tis-ftoheias>

[5] <https://barikat.gr/content/kill-bill-19-hronia-apo-tin-ekrivi-tis-himikis-genias>